

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 142/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s. r. o., Miletičova 23, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jozef Štefánik, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1 Er 315/2012 z 8. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Er 315/2012 z 8. decembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania povinnou v súdnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 315/2012. Sťažovateľka je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/2 nehnuteľnosti, ktorá je vedená v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie [REDAKOVANÉ], obec [REDAKOVANÉ], okres [REDAKOVANÉ], na LV [REDAKOVANÉ] ako parcela registra „C“, parc. č. [REDAKOVANÉ], druh – lesné pozemky, o výmere 373 773 m² (ďalej len „nehnuteľnosť“).

Napadnutým uznesením okresného súdu bol udelený súhlas so znížením najnižšieho podania na dražbe nehnuteľností na sumu 90 250 €, teda v najvyššej možnej prípustnej miere, ktorú umožňuje § 145 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), t. j. na polovicu najnižšieho podania určeného podľa § 142 ods. 2 Exekučného poriadku. Uznesenie však podľa názoru sťažovateľky *„neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, akými úvahami sa riadil súd pri konkrétnom znížení v tejto najvyššej možnej miere“*.

Sťažovateľka je toho názoru, že jej v sťažnosti označené základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru *„boli porušené v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci v konaní vedenom OS NMV pod sp. zn. 1 Er/315/2012. Inými slovami účinky uvedeného nesprávneho právneho posúdenia v právnej interpretácii a aplikácii sú nezlúčiteľné s Ústavou SR a Dohovorom vo vyššie uvedených právach“*. Právny záver všeobecného súdu bol podľa jej názoru *„zjavne neodôvodnený a arbitrárny, a preto z ústavného hľadiska neospravedlňiteľný a neudržateľný, zároveň mal za následok porušenie vyššie uvedených základných práv podľa Ústavy SR ako aj podľa Dohovoru... Uznesenie OS NMV je vecne*

nesprávne a nepreskúmateľné pre jeho arbitrárnosť (odôvodnenie tohto uznesenia je nepresvedčivé, čím bolo porušené právo sťažovateľa na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia).“.

Podľa názoru sťažovateľky „neúspešná už v poradí druhá dražba nemohla byť sama o sebe spoľahlivým podkladom pre tak výrazné zníženie najnižšieho podania. Neobstojí úvaha súdu o tom, že ak by nedošlo k zníženiu ceny, tak by nebol predpoklad, že by sa dražby niekto zúčastnil, nakoľko takáto úvaha nerieši konkrétnu výšku zníženia najnižšieho podania... Súd si mal obstaráť aj ďalšie podklady, na základe ktorých by vyhodnotil primerané zníženie najnižšieho podania podľa § 145 ods. 1 EP.“.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal vo veci takéto rozhodnutie:

„I. Práva sťažovateľa na... domáhanie sa svojho práva zákonom ustanoveným postupom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR... vlastníctvo majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR... a právo na spravodlivý súdny proces podľa článku čl. 6 ods. 1 Dohovoru boli uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1Er/315/2012-171 zo dňa 08. 12. 2014 porušené.

II. Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1 Er/315/2012-171 zo dňa 08. 12. 2014 sa zrušuje.

III. Vec sa vracia späť Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom na ďalšie konanie.

IV. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 60.000,- €, ktoré mu je Okresný súd Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

V. Okresný súd Nové mesto nad Váhom uhradiť trovy právneho zastúpenia...“

Sťažovateľka zároveň požiadala ústavný súd, aby jej sťažnosť *„prerokoval ako naliehavú podľa § 26 zákona č. 38/1993 Z. z. vzhľadom na nižšie uvedené skutočnosti, a to predovšetkým vzhľadom na termín dražby predmetnej nehnuteľnosti...“.* Taktiež

požiadala o „odloženie vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom
č. k. 1Er/315/2012-171 zo dňa 08. 12. 2014 podľa § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva

alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav, a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré má spočívať v nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým bol udelený súhlas so znížením najnižšieho podania na dražbe nehnuteľnosti.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu...

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd poznamenáva, že medzi právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jemu porovnateľným právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadných odlišností, a prípadné porušenie uvedených práv je preto potrebné posudzovať spoločne.

2.1 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj uznesenie (§ 167 ods. 2 OSP). Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ

rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

Uvedené východiská boli rozhodujúce aj v prípade sťažovateľky, ktorá namietané porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zdôvodňuje nesprávnou aplikáciou § 145 ods. 1 Exekučného poriadku a tvrdí, že okresný súd pochybil, ak aplikoval toto ustanovenie tak, že udelil súhlas na zníženie najnižšieho podania na dražbe nehnuteľností „*v najvyššej možnej prípustnej miere ktorú umožňuje...*“. Napadnuté uznesenie taktiež podľa sťažovateľky neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, akými úvahami sa riadil okresný súd „*pri konkrétnom znížení v tejto najvyššej možnej miere*“.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zisťoval, či napadnuté uznesenie okresného súdu nevykazuje znaky svojvoľného (arbitrárneho) konania spôsobilého porušiť označené základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom sa sústredil predovšetkým na to, či postup pri aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia je ústavne udržateľný, a nie je svojvoľný.

Ústavný súd z napadnutého uznesenia okresného súdu zistil, že okresnému súdu bola 28. októbra 2013 doručená prvá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Pavla Šajánka (ďalej len „súdny exekútor“) o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou predmetnej nehnuteľnosti, ktorej cena, ako bolo určená znaleckým posudkom č. 05/2013 znalcom Ing. Antonom Pausom z 13. apríla 2013, tvorí najnižšie podanie pri dražbe nehnuteľností, a to o ½ z ceny 180 500 € na cenu 90 250 €.

Uznesením okresného súdu č. k. 1 Er 315/2012-153 z 29. apríla 2014 bola zamietnutá táto žiadosť súdneho exekútora o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou. Okresný súd

svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že postup súdneho exekútora v rámci exekúcie má viesť okrem iného k tomu, aby nároky oprávnených osôb boli uspokojené v čo najväčšej miere, pričom súdny exekútor dosiaľ vykonal iba jednu jedinú dražbu, čo nemôže viesť k záveru, že majetok v cene určenej znaleckým posudkom je nepredajný.

Dňa 30. júla 2014 bola okresnému súdu opätovne doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie súhlasu na dražbu s nižšou cenou, a to z ceny určenej znaleckým posudkom.

Okresný súd sa oboznámil s návrhom súdneho exekútora a jeho prílohami a zistil, že «Znaleckým posudkom číslo 05/2013 zo dňa 13. 04. 2013 znalca Ing. Antona Pausa bola určená všeobecná hodnota pozemku parcely registra „C“ KN č. ■■■■■.. vo výške 180.500,- €.

Predmetná nehnuteľnosť je v spoluvlastníctve povinnej a ako vyplýva z výpisu ■■■■■ pre k. ú. ■■■■■ na ktorom je táto nehnuteľnosť zapísaná a ktorý výpis z LV je súčasťou vyššie uvedeného znaleckého posudku, je voči povinnej vedená jedna exekúcia.

Podľa § 145 ods. 1 Exekučného poriadku ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie, exekútor nepokračuje v konaní. V konaní možno pokračovať najskôr po uplynutí jedného mesiaca od bezúspešnej dražby. Najnižšie podanie v takom prípade môže so súhlasom súdu tvoriť nižšia cena, ako je cena určená znaleckým posudkom, nie však nižšia ako polovica najnižšieho podania určeného podľa § 142 ods. 2. K žiadosti o udelenie súhlasu súdu s dražbou podľa predchádzajúcej vety pripojí exekútor aj záznam o doterajšom priebehu dražby.

Na základe Dražobnej vyhlášky a Zápisnice o doterajšom priebehu dražby nehnuteľnosti, sa dňa 28. 07. 2014 o 10:00 hod. konala v kancelárii súdneho exekútora opakovaná dražba nehnuteľnosti. O termíne konania dražby boli upovedomení oprávnený, povinný, spoluvlastník nehnuteľnosti ■■■■■, Správa katastra Myjava, Daňový úrad (Myjava), Obvodný úrad Myjava, Sociálna poisťovňa Myjava, PZ povinnej, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (pobočka Trenčín), Obecný úrad Bukovec, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Slovenská konsolidačná, a. s., Colné riaditeľstvo SR,

Správa finančnej kontroly Bratislava, Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., Union zdravotná poisťovňa, a. s., Okresný úrad Myjava.

Podľa zápisnice súdneho exekútora z priebehu dražby nehnuteľnosti zo dňa 28. 07. 2014 sa v uvedený deň konala dražba predmetnej nehnuteľnosti, na ktorej súdny exekútor neudelil príklep, nakoľko sa na dražbu nedostavil žiadny záujemca, taktiež nebola nikým zložená dražobná zábezpeka.

Vzhľadom k tomu že o predmet dražby nebol ani v rámci opakovanej dražby prejavovaný záujem, taktiež prihliadajúc na súdnym exekútorom navrhované zníženie ceny nehnuteľnosti, ktoré je v súlade so zákonom, ako aj na splnenie všetkých podmienok zakotvených v ust. § 138 a nasl. Exekučného poriadku v spojení s § 145 ods. 1 Exekučného poriadku, súd žiadosti súdneho exekútora na zníženie ceny nehnuteľnosti vyhovel. Súd poukazuje hlavne na skutočnosť, že súdny exekútor vykonal v poradí druhú dražbu predmetnej nehnuteľnosti avšak bezvýsledne. Súd považuje vykonanie ďalšej v poradí t. j. 3-tej (slovom „tretej“) dražby za neúčelné a nehospodárne, pričom v prípade ak by nedošlo k zníženiu ceny nie je predpoklad, že by sa dražby niekto zúčastnil. Zároveň súd konštatuje, že opakovanými a bezúspešnými dražbami by sa navyšovali trovy exekúcie a dochádzalo by k neprimeraným prieťahom v exekučnom konaní, čo by mohlo zabrániť uplatneniu pohľadávky oprávneným v celom rozsahu.».

V reakcii na námietky sťažovateľky ústavný súd posudzoval, či napadnutý výklad danej problematiky okresným súdom je ústavne udržateľný, teda či ho nemožno kvalifikovať ako interpretáciu natoľko extrémnu, a teda svojvoľnú, že by vybočovala z postulátov spravodlivého procesu vyplývajúcich z čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj z čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nedospel k záveru, že by namietané uznesenie okresného súdu bolo arbitrárne alebo nedostatočne odôvodnené, a taktiež nezistil ani žiadne iné relevantné skutočnosti, ktoré by naznačovali, že by ním mohlo byť zasiahnuté do základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia okresného súdu považuje postup okresného súdu pri posudzovaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie

súhlasu so znížením najnižšieho podania na dražbe nehnuteľnosti za legitímny s ústavne korešpondujúcou mierou interpretácie na vec použitých zákonných ustanovení a vylučujúcich možnosť porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V súvislosti so sťažovateľkiným prejavom nespokojnosti s napadnutým uznesením okresného súdu ústavný súd ďalej zdôrazňuje, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a nearbitrárne. V opačnom prípade ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

Z citovaného uznesenia okresného súdu je zrejmé, že tento založil svoje rozhodnutie na skutočnosti, že súdny exekútor vykonal už dve dražby, pričom obe bezúspešne, a ďalšie vykonanie dražby bez zníženia ceny by podľa názoru okresného súdu už neprinieslo žiadaný výsledok v podobe účasti dražiteľov na dražbe s najnižším podaním zodpovedajúcim sume 180 500 € (čo predstavuje všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti) a taktiež by mohlo dôjsť k navyšovaniu trov exekúcie a k vzniku prieťahov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že nič nesvedčí o arbitrárnosti preskúmavaného rozhodnutia, resp. o arbitrárnosti záverov v ňom vyslovených. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

2.2 K namietanému porušeniu základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy ústavný súd považuje predovšetkým za potrebné upriamiť pozornosť na svoju stabilizovanú judikatúru, súčasťou ktorej je aj právny názor, podľa ktorého všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ak toto porušenie nevyplynie z toho, že všeobecný súd súčasne porušil aj ústavnoprocené princípy postupu vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy. Keďže ústavný súd nezistil porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy, nemohlo dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkou označeného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (obdobne napr. II. ÚS 71/07, III. ÚS 26/08, IV. ÚS 82/09, III. ÚS 103/2010). Ústavný súd preto odmietol sťažnosť aj v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2015